

GARACZI LÁSZLÓ

Átültetés

*Mit mondana a telefonba kedvenc mellékszereplőd,
valami olyasmit, hogy megismered a puttonyosról,
de mi az, hogy puttonyos, állsz a sarkon, fúj a szél,
süt a nap, hajladozol, szirénaszó a kórház felől,
kétülékes kisteberautó fékez előtted, és rájössz,
hogy az utastér mögötti zárt raktér, az a puttony,*

*kedvenc mellékszereplőd bikanyakú férfi farmeringben,
lendületesen vezet, kerülgeti a kátyúkat, csatornafedelet,
rángatja a kormányt, közben mobilon beszél angolul,
rettenetes színvonalon, de nagy rábeszélő erővel,
üzleti tárgyalás, utasítások és egyeztetések,
zsírtéglák és bálás macesz egy pincerekeszben,*

*fél kézzel fogja a kormányt, jobbra-balra diülöngélsz,
kapaszkodsz a fogantyúba, térded a műszerfalhoz ütöd,
messziről meglátja az olajfoltot, a legkisebb repedést,
nagy sebességgel megközelíti, mintegy ráijeszt,
hirtelen kivág oldalra, majd éles kanyarral vissza,
a szomszéd sávokból spriccelnek szét az autók,*

*rodeóztok ki a városból, fel a hegyre a szerpentinén,
talán egy szelepszapokát kerül ki, átvág a záróvonalon,
szemben a piros Suzuki sofőrjének a tekintete,
csikorgó kerekek, nekivágódsz az ajtónak,
a visszapillantóból látod, a Suzuki ferdén áll az úton,
te kis köcsög, morogja kedvenc mellékszereplőd,*

*elhagyott házak, egymásra könyöklő fák,
egyiknek az egész koronája hiányzik, ledobta magáról,
úgy képezték ki az utat a faluban, árkokkal, kerítéssel,
hogy csak a kijelölt irtáson lehessen parkolni,
karszalagos férfi áll középen, áldozatra várva,
kedvenc mellékszereplőd visszakanyarodik az útra,*

*a kocsmá ajtaján műanyagcsíkok, halk zene szól,
a szakállas a pultban engedi, hogy leparkoljatok,
feltéve, ha rendelték, málnaszörp, bosszúkávé,
wasabis mandula, a sarokban kihűlt kandalló áll,
fölötte a falon a szent korona gobelinbe álmodva,
suttogva szól a Száguldás, Porsche, szerelem,*

macska somfordál elő, oldalán tenyérszőrbiány,
mozdulatlanul bámul, úgy dönt, nem kell tartani tőled,
kisétál a sziszegő napsütésbe, fizettek, elkészöntök,
kedvenc mellékszereplőd szerint ketten élnek a faluban,
pultos és parkolóőr, bajtársiasan elfelezik a hasznót,
szerszámokat és kannát vesztek elő a puttonyból,

felzúgnak a lombok, ahogy behatoltok a sűrűbe,
kedvenc mellékszereplőd kannát visz, te szerszámokat,
egy tövestül kifordult fa gyökerei közé föld tapad
a földből virág nő, kedvenc mellékszereplőd megáll,
lepakoltok, megtapossátok az aljnövényzetet,
félrerugdossátok a gallyakat, lukat ástok középre,

köpenyt vesz elő a táskájából, felveszi farmingingére,
megáll szemben, köszön, mintha most találkoznátok,
szertartásos arckifejezés, csukd le a szemed, mondja,
várj meg, hogy megérkezz, tisztán ejti ki a szavakat,
bár itt vagy, mondja, még nem érkezted meg,
bár megérkezted, valójában még nem vagy itt,

a frissen ásott luk köré vizet locsol a kannából,
valamit mormol, néz rád fátyolos tekintettel,
vonásai ellazulnak, kienged a görcsös pózból,
összepakol, nem törődik többé veled, búcsút int,
kiér az ösvényre, lopva visszanéz, szól a telefonja,
leteszi a kannát és a szerszámokat, valamit beszél,

nem érted, túl messze van, talán jelentést tesz,
beül majd a puttonyosba, kerülgeti a kátyúkat,
egy meggyötört fa csavarodva görbül föled,
madár rikolt, bogárzűmmögés, lombzúgás,
minden attól függ, mit értesz azon, hogy itt lenni,
és a nap a tépett égről miért tüzel a levelekre,

miért hull a völgyben kanyargó folyóra szürkület,
fagy rá az eső az ágra, nőnek össze a jégpáncél
szelvényei, mi moccan a csikorgó fehérségben,
miért roppan össze nagy robajjal az erdő,
benőtt zsebedben tasakkal nem emlékszel már,
ki hozott ide, ki a kedvenc mellékszereplőd.